

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju.
Prijedlozana se pisma, oglasi itd.
Makar je po sklonom čitatelja il po
dereveru. Isto tako je sa poslao.
Novi se žalju postaraku na
postajama (noveg postala) na
administraciju "Naše sloga".
Premaši i nevjesta posta valja
tako smatati.

Kada list nedodje na vremenu,
naka te javi odgovrnicima i ova
rešenja pismu, za koje se ne plaća
postačar, ako se izvaja napis:
"Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Slogom rasta male stvari, a s slogom sve pobavlji. Nar. ped.

Izborna preinaka u Austriji.

U sjednici carevinskoga vijeća u Beču od dne 15. t. m. predložio je ministar predsjednik građ. Badeni novi izborni red ili predsjednik postojećeg izbornog reda za sve pokrajine zastupane u carevinskem vjeću.

Govor ministra predsjednika, kojim je vladina osnova o obrazložju i preporuči, bježe hlađenje prihvatanje. Odobravali su mu poneto jedino njegovi zemljaci.

Vladina osnova za premjenu postojećega izbornog reda računjava tri članka, od kojih prvi imade dvadeset paragrafa. Sustav osnovne i načina biranja jest: udjeli zamršen, te nače nipošto zadovoljiti boritelje za obec izbornog prava, koji neće da žujo za dijelu biračih po kurijah, za neizravno biranje itd.

Sa tom osnovom neće biti nijedna stranica posezadovoljna, ali ito da napete ciklonu svetu kolacu? Do sveobeg izbornog prava nije se nigdje preko noći došlo a tim tede ido te kod nas, gdje imade toliko pokrajina i narodostih, od kojih imade svaka svoje posebne potrebe i težnje. Do sveobeg izbornog prava doći ćemo bez dvojbe i u Austriji, ali dobro proći će još mnogo vremena. Za tada morati će se zadovoljiti narodi Austrije i sa ovakom poboljšanjem izbornim redom, kakvog predlaže vlasta a do državnog zastupnika stoji, da kod razprave vladinu osnovu popuni i popravi.

S ovom osnovom predložila je vlasta i drugu, kojom se mijenja temeljni zakon o državnom zastupstvu. Za promjenu ovoga zakona doček se dve trećine državnih zastupnika, te će vlasta morati u kojetem da popusti, ako njoj je stalo do toga, da njezina osnova o promjeni izbornoga reda postane zakon. Međutim eto glavnih točka te vladine osnove:

Na temelju ove osnovne broj č. zastupnika uz današnju 353 narasti na 72, koja će biti nova kurija: sveobčina izborna kurija. Od ovih 72 novih zastupnika Češka će ih birati 18, Galicija 15, Doljnja Austria 9, Moravska 7, Slavenska 4, Gornja Austria i Tirol po 3, Dalmacija, Bukovina i Sileška po 2, a ostale pokrajine po jednoga. Pravo glasa imati će u ovoj kuriji svi građani, koji su navršili 24. godinu a boraće od šest mjeseci u izbornom kotaru. Izključeni su oni, koji su u službenom vazu i živu sa gospodari u kućnoj zadruzi; oni, koji živu od milostinja, vojnici i tako dalje. Oni, koji imaju pravo glasa u kojoj drugoj kuriji, nisu izključeni od prava glasa u novoj kuriji.

Kao temelj razdoblju izbornih kotara služe sudbeni kotari; tako da jedan izborni kotač nove kurije može obuhvatiti i gradove i izvanjske občine. Jedino čine iznimku Beč, Preg

i Trat, koji biraju napose kao gradovi i to izravno: Beč pet zastupnika, Prag i Trat po jednoga. Brno, Tropava i Lavor biraju također po jednoga zastupnika, ali ne sami, nego skupa sa svojim sudbenim kotarem.

U ostalima, izbori se vrše neizravno u kotarima izvanjskih občina, načelno i u katarima nove kurije, izuzevši naravno, navedene gradske kotare. Na 500 stanovnika pada po jedan izbornik. Izboriště izbornika ili fidučijara jest svakog mjesto, koje je više občine, a ova bira barem po jednoga izbornika. Manje občine biti će zdržane među sobom. Birači biraju izbornike jedino iz svoje sredine. U onih zemljama, gdje se po pokrajinskom zakonu izberi vrše izravno u kuriji izvanjskih občina, vršiti će se izravno i za carevinsko vijeće i u ovaj novoj kuriji. Da se biranje slahkoti, sastaviti će se manja izborna okrugacija, kojih će svaka obuhvatiti najviše od 4000 stanovnika. Biraju biva nječina seduljima ili listići. Nova kurija bira prva, zatim izvanjske občine, poslije njih gradovi i trgovacke komore, a na posljednje veleoporeznici.

To je u kratko sadržaj vlačne osnove, koju je i ministar obrazložio. — Zastupanje interesa ostaje netaknuto, kao i dosada: ono je temeljem već obstojećih četirih kurijah. Tek je dosad imao u ovih pravo, tomu se pravo ne dira. Ali se sada dodaje nova kurija, koja nezvanično u obzir kaže one druge kurije gospodarske i društvene odnosa, nego zahtjeva sveobeg izbornoga prava.

Kod ustanovljenja broja zastupnika držala se vlast trih glavnih načela: 1. da ostanu netaknuti dosadašnji odnosi u broju zastupnika pojedinih pokrajina; 2. broj počasnosti;

3. politička individualnost pokrajina, tako da i pomanje biraju barem po jednoga zastupnika. Od 72 nove mandata pada po jedan na 323.614 stanovnika; a od ukupnih 426 pada po jedan na 54.836 stanovnika. Broj izključenih za to, što su u službenom odnosu i živu sa gospodari, u kućnoj zadruzi, iznosi 210.000. Ukupni broj ovlaštenih na biranje poskočiti će od 1.732.267 na 5.333.481.

Kurija izvanjskih občina birati će 129 zastupnika, ona gradova i trgovackih komora 139, ona veleoporeznika 85, a nova "svoboda" 72.

Istarski sabor.

I. zasjedanje.
(VIII. perijoda.)

Osmi sjeđnica.

Poreč, 28. januara 1896.

U ovom i svih slijedećih sjeđnicama ne imaju članova hrvatsko-slovenskoga kluba.

Obozela me nekna olovna tjeskoba i čamca. Oko srca bivalo mi sve to tješnje, ojećao sam, da svakin danom ginem i gumen. Opazila to moja žena, te se pobojala za mene. Dobra doša! — — Od tada bivala sam onu ljubežljiviju i susretljiviju, nju o onom novcu ni sada nije htjela da što čuju.

U ostalom ni ja se ne odvražih, da se ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako čudo, ako je slobog toga

izmeđi mene i nja došlo u istinu do žalostnih prizora do oštirih rječi i grožnja, koje bi se

ga dodiruem, jer mi se sve nekako činilo, da bi si

tim činom na novo ogriješio dušu. Drugačije bilo bi, kad bi mi žena bila privoljela na to. Rjetko, jesam li htjeo, da mirno uživam plod svoga nedjelja, valjalo mi imati druga, a toga sam u tampan tražio u svojoj Jeli. Nije s toga nikako č

ugorora ministra financijah, kojom se od-
pušća dug od 200.000 for. zemaljskoj za-
kladi ezonara. Izračuna se finans. odboru.

Prihvata se obračun za g. 1894. i
proračun za g. 1896. mirovinske zaklade
zemaljskih činovnika.

Zast. Vener izvješće o gradnji
željeznice Trst-Poreč-Karsnar sa predlo-
gom, da se načini zemaljskom odboru,
neka pospieši tu gradnju.

Prihvaten bijaše proračun obče miro-
vinske zaklade zemaljskih učitelja za go-
dine 1895.

Zast. Cleva izvješće o poznatom
predlogu zast. Laginja i drugova o
gradnji raznih cesta u Istri i na otoci. Pre-
draže, da se predlog zabaci, jer je ne-
izvediv radi pomanjkanja sredstava. U
istom smislu govore zastupnici Rizzi i
Bartoli. Ovaj poslednji ne pada pre-
studi na nepristupno dlanovo manjine.

Vedina prihvati predlog.

Prihvaten bijaše predlog zast. Can-
ciani-a, da se zamoli vladu, neka bi
opredeliла u buduću na svaku osobu u
Istri 10 kilgr. soli.

Iz Beča.

24. februra 1896.

Skoro puno dve sjednice zauzela je
razprava o zakonskim osnovama glede pro-
mjene izbornoga reda već u prvom čitanju.
Četvrtak i petak bijele su sve stranke
označile svoje stanovište prema tim zakon-
skim osnovama. S njima nije u jedinoj
stranki zadovoljni, ali su ipak sve skoro
po svojim govornicim izjavile, da će glosati
za to, da se predje u njihovu po-
drobnu razpravu. Pokušaj Tafse je pao
čim je prikazao svoju odnosnu osnovu.
Knez Windischgraetz bio je pri-
pustio parlamentu, da sam sastavi zakon
sku osnovu, si je sadanju parlamentu ba-
kod te prilike pokazao, kako nije kadar
ništa znamenito provesti. Grof Bade ni
je u tom svakako sretniji sa svojom osno-
vom. Prvi stadij je osnova sretno prošao.
Svaka stranka ima svojih posebnih želja,
koje je već ili iztekuila, ili će ih odboru
i kod drugog čitanja osnovati. Jedni goje
želje, kojima će kušati na dan, drugi goje
nade za budućnost, smatrajući osnovu kao
prije korak u sveobčem pravu glasovanja.
Nade ovih imadu više izgleda na uspjeh
nego li želje prva. U prve spadaju oni,
koji bi htjeli nekim načinom osigurati
bar sadanje stanje onih, koje proglašito
zastupaju. Nego tu dolaze među sobom
u oprije, pak ili će osnove biti primljene
kakve jesu, ili će pasti.

Njemački liberalci, Hohenwartovi, Poljaci kao da samo iz mužje stupeju k
razpravi tih zakonskih osnova, pak si pri-
držuju pravo postaviti predlog za popravak
ili za to, da se nebi već lasno dal-
njih promjenah činilo. U najvećoj neprilici
valaze se njemački liberalci. Oni nesmiju
biti protivni proširenju izbornoga prava,
jer bi se proti njim graknulo još jace,
a znajući, da će njim kao stranci škoditi,
smislijeni načine, kako bi manje oškodjeni
bili. Oni bi htjeli na primjer, da se svij
ladanjski birači, koji plaćaju izpod 5 for-
poreza, izbace iz izborničtva ladanjskih
občina i uvrste samo u sveobčem izbor-

Gledite onoga kmeta doli u selu.
Kakav vam je to bio Hrvat, a sada? Za
nekoliko forinti on nam se prodao i predao
suv naše ruke.

— A dà, onaj Ivan dol. Čujemo, da
su ga svj ostavili. Sad će biti mnogo jeftinij
i od prije, nasmije se kavalir, a s njim
čitavo društvo.

Dalje već nisam mogao, da se suspre-
zem. Otvoriv vrata takom silom, da sam mahom
o zid lupla, i banjav u sobu, krikav:

— Laže, holjo, laže, laže! ... Evo
ti novac, što si mi ga dao, drži ga, netaknuti
je.

Veseli se, goj, jer ti je uspjelo, da mi
ugrađi mir i pokoj duše, no sreća mi je ne
iztrže, ono još bije u gradima, bje, kao neko
što je bio — za spas i čast mogu naroda,
koga sam ja verjeti nedostojno izdalu. Al
okupajući svoj grijeh, hoća, tako mi Boga, i
tako mi sretog pepela mojih starijih, hoća,
hoća! ... Al jao si ga Vann, jer znate, da
će dugo i dugo vremena proći, prije nego li
će rasjati „Stella d'Italia“.

U to očitati težak udarac na glavu, te
se bez svijesti stropotah na tla. Samo to
pamtim, da se kavalir za posljednjih mojih
riči bio mašio za jednu staklenicu, pa baciv
mi ju u glavu, doviknuo:

— To inači! crkni skote!

Osvjetili su pod vadrin nebom u ne-
kakoj gonili, kamo me jasnočno one hulje
smjestiše. Bilo mi je silno tjeskobno, a glava
bila mi je jedna rana. Težkom se mukom

nistvo. Htjeli bi naduće, da se promjeni
zakonska ustanova, po kojoj se može jed-
nostavnom većinom promjeniti visinu po-
reza obzirom, na izbornu pravo, i da se
ustanovi, da za to treba tri četvrtine ve-
ćine. Protiv tomu jednom i drugom navje-
stili su već u napred žestok rat antis-
miti i njemački nacionalci, kojim bi se
dakako pridružili i Mlađešci, kao i svi
oni, koji žeđe čim veće proširenje prava
glasovanja.

Najlepši govor izrekao je prilikom
te razprave knez Lichtenstein, nau-
čen, govornik elegantan, a zauzet na
poholjavanje stanja ljudskoga društva na
temeži kršćanske nauke.

Bivši ministar poljoprivrede grof Fal-
kenhayn, sjedeci sada na klupi za-
stupničkih, izjavio je, stalno nehotice
žestokih prizora. On je u obče proti sve-
občemu pravu glasovanju. Misli, da se
nebi tim pravom izlečila mnoga zla ljud-
skoga društva. Drugdje da je tomu lieka
iskati. Stalno u najboljoj namjeri zaključio
je svoj govor tim, da se valja okreputi
k Bogu, no stazu vjere.

Dr. Lueger mu je odgovorio že-
stuko u smislu, neka ne misli grof Fal-
kenhayn i družba, da je užela vjeru
u zakup, da ima dobrili i boljih vjernika
i izvan njihova kruga i da treba za prava
kršćanske načela agitirati. Kako je to
činio Isakst bivši na zemlji, kao čovjek
i njegov apostoli. — Zastupnik Perner
storer očinio ga je još zašće, iztaknuv
da vjera nekih sastoji u tom, da sačuvaju
svoju povlastice, a da takovih kršćanska
nauka ne priznaje i predbaciv grofu Fal-
kenhaynu, da često kao ministar nije ra-
dio po kršćanskih načelih.

Od naših zastupnika govorili su dr.
Ferjančić i dr. Laginja. Ni jedan
ni drugi nisu se uputili u sveobču na-
čelu, nego su ostali kod osnovnih obzirom
na narod, koji zastupaju. Dr. Ferjan-
čić je rekao, da će on i njegovi dragovi
glosavati za osnove, ako Kranjska
dobije bar dva zastupnika u sveobčem
izborničtu i jednoga u trgovачkoj komori
ljudijskoj, i ako se izborni zakon tako
promjeni, da budu i koruski Slovenci mogli
dobiti jednoga zastupnika.

Dr. Laginja prigovara, da se je u
osnovi postavilo preved na autonomistički
princip, pak da uslijed toga dolazi, da
zemlja sa 120.000 stanovnika dobije, kao
druga zemlja, sa skoro 500.000 stanov-
nika; da se kod razdjeljenja mandata po
zemljama nebi bilo imalo gledati na porečnu
silu u sveobčem izborničtu, koje ne za-
htjeva poreza. Nadalje prigovara obstoje-
ćem izbornom redu obzirom na istarske
čake zvanje telespođi, koji obstojej iz kakvih
80 obitelji, možda 500 ljudi, pak bira
jednoga zastupnika, kad u 100.000 drugih
državljana, koji k tomu i daleko više po-
reza plaćaju. Tuži se takodjer, što se oski-
biraci moraju dolaziti u izbornu u gra-
dove i med ljudi druge narodnosti. Nada-
se, da će se i tomu na kraj stati i u obče
onemogućiti mnoge nepodobštine, koje se
da sedi izbora dogadjaju. Govoru se
je povlađivalo.

Inče se razpravlja nadalje proračun
ministarstva za bogoslovje i nastava.

Vredno je iztaknuti dva govornika iz
Šlezije, jednoga Niemca liberalca, drugoga
Poljaka. Niemcu Demelu nije pravo, što

uzpravi na noge, i tetraurči stado silaziti
duži ţežele, da se što prije dovinem selu.
Taj pred vašim stonom spotakla mi se noga,
padob, ozledjiv glavu, krv mi na novo nava-
lila kroz prijašnju ranu — i ja izgubili po
drugu put svesi. Ostalo vam je poznato.*

Ivan završi, a sri prisutni gledaju tro-
noti u toga čovjeka, koji je morao, da svoju
zablude platiti toli skupu.

Iza odjelu stanke progovori župnik.

— Ivan, i u tome vidja se desnica
božja. Vaša nesreća i nezgodu nek bude izgled
drugim, koji većibol toli loškoumo trguje
sa svojim poštjenjem. Ivan, zahvališ Bogu,
da vam je do toli dobra i plenitna državica
koja vam je u sve to vreme bila pravim
anjelom čuvarem. Vi se pokajaste i vlastotu
krvlju okujaste grdu ljagu, i zato da vam u
ime Boga i uvrijeđenog naroda oproštam
te ţežke grehe.

Starac reča, a vrata se sobe naglo otvore.
U isti čas klečnula do kreveta jedna Jela,
Ivana Žena. O nesreći ju obavio zvonar
Mato, pa namah pothrlju u Markov stan.
Kukala jedna i užidala, da ti se srce kidalo
od boli i jada. Starac Marko ju pridigne,
utješi je, veleći joj, da je Ivan izvan svake
pogibelji. Priopovidše joj u kratko što se
zabilo. Žena zagrljala muža, i pogleda na starca
župnika: — Oprošteno je, reča on tih. Žena

krene opet na koljenja, a u noći zamuni glas
zvona, javljačnjivi vjernici, da se je svjota
narodi — Spas.

so je u Tječinu ustrojilo gimnazij poljski,
jer se tim ruhi mir između Niemaca i
Poljaka, koji da je do sad obstojao. Po-
lik Swojz oslikao ga je kako treba.
Ako se Niemci uznemiruju za to, što ih
Poljaci za svoju naobrazbu brinu, onda
nisu Poljaci toliki krivi. Oni će raditi tako
i unapred, jer dosadanji mir u zamjini
začini njihova robstvo, a u tom neće oni
da i dalje ostanu. Vidi se, da su lažni
liberalci, bili oni Niemci u Talijani, svuda
jednaki. Tko ne vidi sličnosti između
Šlezije i Istre! Samo da su u Istri Talijani,
a tamo su Niemci, u Istri Hrvati, a
tamo Poljaci. Čime mi što tražimo, eto ti
bijopkriti, službeni i neslužbeni, koji
viču za nam, da rušimo mir, docim mi
ne činimo drugo, nego hoćemo, da su-
simo tudi jaram, da zadobijemo svoja
sveta prava. Zastupnik Swojz u odo-
bravali su burno, riečni i pleskani
u obče zastupnici svih slavenskih
naroda monarhije.

Ministar bogoslovija i nastave barun
Gautsch govorio je gljeđe, da nigdje ne
nasjedne. Razni su mu rekli, da treba, da
riečim odgovaraju činovi. Mlađešči, zastupnik
A da m'ek, kao glavni govornik proti prora-
čunu, rekao je, da češki narod nije zaboravio
svega onoga, što je barun Gautsch, bivši
pri put ministar, utinio proti njemu.

Već se je razpravio i posebice bogoslovje,
kad kojega je vredno spomenuti, da je mini-
star obetao, da će predložiti zakonus osnovu
za poticanje sveceničke kongre. U tom
smislu bio je i poprimljen predlog što ga je
ljanje godine postavio zast. Biskupski.

Danas se razpravlja o visokih školama.
Kanonik Klun predlaže ustrojenja profesor-
skih stolica za slovenski i hrvatski jezik na
gradskom sveceničtu, dok se u Ljubljani ne
opravdano, u koliko ono sveceničtu polazi veliki
broj Hrvata i Slovenaca.

Ovih dana primljen je predlog vlade, da
se izaberu o daslantovo, koje će imati
ustanoviti zajedno sa ugarskim odaslanstvom
avto doprinosanja za skupinu poslova. U tom
odaslanstvu dolazi 10 članova zastupničke
kuće, i to tri Niemca ljevičara, dva Poljaka,
dva Mlađešča, jedan češki veleposjednik, jedan
Slovenec (kan. Klun) i po svoj prilici Dr.

Lueger za strane antisemita i njemačkih
nacionalaca. Takovi su sad predlozi, koji će
biti po svoj prilici i primljene. Ni jedna stranka,
ni najmanja, ne naznaju, nego se svaki po-
zove, da prema svom broju predloži svoje
članove, kako se to čini kod svih izbora, i u
svim parlamentima sveta, u kojih vladaju par-
lamentarni običaji, i biraju se medju sobom
i najveći protivnici. U Istri dakako neima
ni parlament, ni parlamentarni običaj, već je
člana, koja radi bezobzirno i bezobrazno.

Predsjednik carevinskog vjeća daje per-
sebujim pismom na znanje zastupnikom, da
su pozvani od kr. ugarske vlade na svecenosti
i sveceničko oblastna. Ugarske, imenito pak
za svecenost otvorenja izložbe u Budimpešti
na 2. maja, na „Tebe Boga hvalimo“ na 3.
maja, na poklonstvo sa strane ugarskoga sa-
bora u poslanstvu sa banderili županja i gra-
đova ugarskih i hrvatsko-slovenskih.

Koliko se može čuti neće zastupnici slavenskih
naroda učestvovati kod tih svecenosti
i medju samim Poljaci koji je to
proti tomu. Da neće nit antisemiti učestvovati.
Ivan je možda istina, da se imade dobra volju? Ali
je toliko, da se iščini, da se neće, ne
ide; — svakomu je pušten na volju. Dapa-
govor se, da već evo drugu godinu ne ima
u susačkoj školi tiskanica za bilježenje po-
dajanja škole, te da je ora redovito približno
prazna. Nekoje djecu se u njoj nikada
(i to čudno učinje), ponajviše djecu našelj-
nikovih prijatelja). — K toma se dozvola,
da lanjske školske godine mjesto škola
postane, način na kojem se neće
polaziti, ni predstaviti, da je g. zastupnik
predsjednik — nije poslao ravnateljstvu
naše škole niti popis djece, koja su na novo
ušla u školu, a ove godine, da se dotični
popis poslao negdje kasno. Kako se onda
može kontrolirati polazak škole, i kada
je možda istina — čega mi ne možemo vje-
rovati — što su neki neobični jezici govorili,
da je negdje sam gosp. predsjednik školskog
vjeća nagovarao roditelje, da ne šalju djece
u školu? Da je tako gosp. zastupnik, kada
je bio ovđe, pohodio ovu školu, popisao se
o njoj, te interpelirao o njezinim neurednostim
i njihovih utročili, nikada bolje. Dotiče o školi,
a sada malo o nečem drugom.

(Konac sledi).

Dopisi.

Susak mjeseca februara 1896. U broju 6.
od 6. februara čitali smo u vrednoj „Našoj
Slogi“, da je zastupnik grada Lošinja Ivan
Vidolič i u 4. sjednici istarskoga zemaljskoga
sabora dana 17. januara interpelirao cea. kr.
vladu, zašto se pučka škola u Susku sa hr-
vatskim i talijanskim naukovnim jezikom ne
pretorvi u čisto talijansku, kako je to želja
nekolicine obučara, koji su za to i pismeno
molili.

Taj upit čini nam se posve naravnim i
dodjeljivim glede na politiku boju gospodina
zastupnika. Nu pošto se ovdje no radi o nje-
govom političkom mišljenju, nego o Susku i
njegovoj školi, hoćemo povodom rečene in-
terpelacije napisati nekoliko opažaka.

Gosp. zastupnik kao izabrana čovjek
morao bi znati, koja je svrha pučke škole.
Nje je svrha izabrana puka. Pučka škola
morava načiniti djecu čitanju, pišanju, prostom
računanju i dati joj prve obće pojmove o
svetu. To je zadatak pučke škole i nista više.

Iz togu jest razumljivo, u kojem se je-
ziku ima naučiti u pučkoj školi. Taj jezik
važi da bude materinski jezik. Ovaj jezik
djeca razumiju s shvatiti će ono, što im se
u njem tumači. Gorori li se drugim, tadijuc,

Franina i Jurina

Čuj Jure, kaj san ču davai na placu,
da to storit ondi velu poneštru kadi
se beći diva nutar.

Jur. A zač te divat beća va tu ponosna

dom gledati niti našao, što je tako da je vaš kemijski.

Jur. A kći se toliko želi da te beče?

Jur. Načišće oni, ki galetajo dilaju.

Jur. Kaj je jih pak ta vela poneštra?

Jur. Kaj još nezna, da bi teli imat svoju potestanju.

Jur. Bi, bi, zac bi niki teu bit za kunžište, niki za kasira i niki za potestata.

Jur. Ma bi onput brke mastili.

Jur. Ala da se te poteštarja složila, kakov palac bi vrag ozidan.

Jur. A kega kili dili nutar bivat?

Jur. Tribeda svojega „mæjčega direktura“

Jur. O je! je! da je niki bedast kako i oni!

Jur. Ali jih jake rog bode, odkada je Miro potasta.

Jur. Neka jih bode makar i sotona, tanto je Miro potesta.

Različite vesti.

Za družbu sv. Cirila.

1 Metoda u Istri. Gosp. Slavo Dragić, filozof iz Karlovca posao nam 8 for, sabrani u hotelu „Kraus“ na Bašnji prigodom domaće zabave, sjetivši se braće Hrvata i Slovenaca u Istri. Darovaše: g. Kosović 1 for, gđica Ružica Dehnić, gđica Jelka Knobloch, farmaceut Agnez, mag. farm. Cvetković, S. Purcell i Tončić sa 50 novčića; gg. M. i G. Klipa i Alojz Medved sa 40 novčića; Glaser sa 25 novčića; g. Beunković, gđica Blaubaum, gđica Čavlar, gg. M. i Fr. Ferković, N. N., gđica B. Plantas, g. Savorn, g. Višehrad sa 20 novčića; gg. D. i L. Fišter sa 30 novčića; N. N. sa 85 novčića i M. Malović sa 20 novčića.

Isti gospodin posao na drugu svetu od 8 for, koju je sabran prigodom plesa, što ga je priredilo cvetkovsko dobrovoljno vatrogasno društvo u selu Cvetkovima kraj Jaske. Darovaše: gg. Josip Sandri 3 for, Štef Brozović, Franjo Jevović, Nikola Lukšić, N. N. i N. N., gđice A. B., B. B., B. C. po 50 novčića i pošljatelj 1 for.

Gosp. Budialay iz Labina šalje nam 10 for. uz vrnuću molbu, da Bog blago stvari sretan napredak i čestitajući preza služnjoj družbi na otvorenju prve pučke škole u Baderni.

Gosp. K. Bonefatić iz Beloga Šilje nam 4,50, koja mu je predao jedan rigo rozant.

Govor zastupnika Dra. M. Laginja. U sljednici carevinskog vjeća od 21. t. m. izrekao je narodni zastupnik g. D. Laginja govor prigodom razprave o zakonskim osnovama gledje promjene izbornoga reda. Za danasnoj broj stiglo nam je prekasno dotično brzopisno izviše i tako smo moralni ostaviti taj govor za budući broj.

Novi odbor mužke podružnice družbe sv. Cirila i Metoda u Trstu. Na glavnoj skupšćini naše mužke podružnice, obdržanoj prošle nedelje, bijahu izabrani u novi odbor sljedeći članovi: predsjednik g. M. Mandić, podpredsjednik g. Dr. O. Rybač, tajnik g. Dr. J. Macák, blagajnik g. Dr. Josip A. Branimir, zamjenici gg. M. Gotič i M. Hrvatin.

Zasluženo priznanje! Čitamo u porečkom listiću, da je saobraća većina zaključne sjednice pozvala u klubsku sobu zemaljskoga kapetana i saobraćkoga predsjednika g. M. Campitelli, kojeg je predsjednik saobraća većine g. G. B. de Franceschi kratkim govorom pozdravio čestitajući mu u ime talijansko saobraća većine radi njegovog „mudroga i odlijubljene“ postupanja u saobraću tečajem petom minulog zasedanja. Izjavil g. vitez Campitelli u čvrstva iskrnog poštovanja i jubavi, zaželio mu, da bi još dugo ostao nam onom mjestu, koje zauzimaju sada.

G. zemaljski kapetan, vidno dirnut, zahvalio se svima na tom dokazu ljubavi i poštovanju naglasiv, da će ma to biti velikom utjehom, u kojoj će zaboraviti na toliko gorčice, koje su vazda spomenuti sa njegovim težkim položajem. Umoli prisutne, da mu ne uzkrate ni unspired prijateljstvu, dočim će njegovo srce, koje se nije nikada promjenilo, ostati uvek sa dalekim prijatelji.

Ove riječi bijahu popravene jednodušnim odobravanjem.

Tako rečeni listić, a tomu dodajemo mi, da se doista mora priznati gosp. saobraćkog predsjedniku, da je oduševio rukovodio saobraćke razprave pogaziv bezobzirno državne temeljne zakone obzirom na saobraćku manjinu, koja zastupa većinu puka pokrajine, no o kakvom mudrom rukovodjenju saobraćkih razprava može govoriti samo onaj, koji je bio eliep i grub, il koji se jo bio harugati starco-dobrički, pozivajući njegovu slabu stran. G. vitez Campitelli mudrkljio je sama sebe tečajem zadnjeg saobraćkog zasedanja, a to je presnetilo istu saobraćku većinu, koja nije od njega

очекivala toliko bezobzirnosti, odlučnosti i strasti u uvekanju svake pravice i svakoga zakona saobraćku manjini, članovom hrvatsko-slovenačkoga kluba. I stog pogleda zaslužio je podpuno priznanje od svojih drugova.

iz Labina pišu nam 22. t. m. U sujednjem Karpusu obustavili su u rodokopili u uglovnačku svr radnicu radnju. Već je ero drugi cedan, da nitko tamо neradi. Radnici, koji su ostavili radnju, imade skoro 800. Radnju su ostavili — jer nemogu, kako vole se dosadašnjom placom živiti. Radnje imade u rodokopu malo i tako neimaju radnici dostatu zaslube. U mjesecu radilo se izpod 20 vana a po radnji nije mogla biti ni zasluba većica.

Radnici se ponašaju mirno i do sada bješu na licu mješta posve suvišno mnogo brojno crtančištvo. Reč bi, da je posredovala občinska oblast između radnika i ravnateljstva društva, na kako se čuje bezuspješno, jer ravnateljstvo zahtjeva, da se radnici bezuvjetno prihvate radnje.

Gostite na 21. vladinom povjereniku na zemaljskom saboru Istre. U nedjelji nakon zaključka istarskoga sabora pogostio je zemaljski kapetan i saobraćki predsjednik gosp. Mate vitez Campitelli vladinog povjerenika na istarskom saboru za zadnjeg zasedanja g. Alojzija Fabiani. Svetosan gošti prisutnivali su članovi zemaljskoga odbora, avi zastupnici nalazeci se u Poreču i ravnatelj zemaljskoga kreditnoga zavoda g. Amor o.o. Tečajan gostite, da je vladalo iskreno veselje.

Ovo je — u koliko se mi sjećamo — prvi put, što je na ovakav odličan način poslao vladin zastupnik na istarskom saboru. Pozato nam je, da su bivši vladini povjerenici gg. Gummer i Blusche beg na istarskom saboru uživali najveće simpatije od strane talijanskih zastupnika, ne posjećuju se, da bi ih bila saobraća većina il njezin predsjednik nikada ovako odlikovao.

G. Fabiani i morao je doista ostaviti najbolji utisak u Poreču kad su ga tako poslastili oni, koji bi bili njegova predstavnika u zlici vode utopili. Nije se badava g. Fabiani izpod brka smijao, kad su članovi manjine od njega zahtjevali, da na njihove hrvatske i slovenske govor i upite, u tom jeziku odgovara, čega on dakako razumio nije.

prem mu bijaše nekoč taj jezik materinskog.

Novačenje u Istri biti će sljedeći dan: Dne 11, 12, 13, 14, marta u Kopru; dne 16, 17, 18, 20, 21 marta u Puli; dne 23 i 24 marta u Labinu; dne 26, 27, 28 marta na Voloskom; dne 30 i 31 marta u Krku; dne 1. aprila u Cresu; dne 7. aprila u Rovinju; dne 8, 9, 10 aprila u Motovunu; dne 9. aprila u Rovinju; dne 11, 12 i 14. aprila u Pazinu; dne 11 i 13 aprila u Poreču; dne 15. i 16 i 17 aprila u Buzetu; dne 15 i 16 aprila u Brijanu; dne 18 i 20 aprila u Piranu i dne 20 i 21 aprila u Podgradi.

Iz zaključnog govora saobraćkog predsjednika za Istru, g. vitez M. Campitelli, zatvarajući posljednje zasedanje istarskoga sabora, pročitao je po običaju jedan od onih svojih govorova, koji su promišljeno opredijeljeni za izvansko običinstvo, koje neviđi niti čuje svega, što se u toj glasovitoj saobraćni godišnji godišnji. Na taj govor svratiti ćemo se u budućem broju i to u izvišešu o saobraćkotu dijelovanju i ovdje želimo razgovoriti samo jedan stavak iz tega govoru i to onaj, koji se tiče vladinoga povjerenika na zemaljskom saboru. Taj stavak u doslovnom preoru glasi:

„I ovdje zadovoljavam ogledanoj dužnosti pružajući pozdrav simpatije prešnj. g. vladinu povjereniku vitezu Fabiani-u, koji je svojom udvornom vedrinosom i objektivnosti naročno olahčali naš rad i meni učinio lagjom moju težku zadatku, možeti ga, da ponese smieran pozdrav. Njeg. preuzvišenosti g. namjesniku, koji je svojom prisutnosti kod otvorenja ovog zasedanja i svojim ponovnim posjetom pokazao svoju zdravno zanimanje za našu razprave, zanimanje, koje nam mora biti zalogom boljeg priznavanja naših stvari u viših krugovima, koje pobudi u nami opradavanju nadu u bolje spoznajivanje u budućnosti.“

Iz ovog stavka slijedi sledeći logični zaključci:

1. da si je stekao gosp. vladin povjerenik simpatiju kod saobraća većine;
2. da bijaše udvoran, vedar i nepristran;
3. da je tim oključe posao većini a napsos saobraćkemu predsjedniku;
4. da je g. namjesnik pokazao svojom prisutnosti osobito zanimanje za saobraćki rad;
5. da je svojim zanimanjem pružio saobraćkoj većini zalog boljeg priznavanja u viših krugovima težnja i dijelovanja saobraća većine i
6. da to zanimanje podaje saobraćkoj većini nadu, da će se u budućnosti sa višimi krugovima još bolje sporazumiti.

Ob ovih 6 točaka dolje bi se napisati toliko članaka, za koje nam za sada nepresto ostaje ni vremena ni prostora, ali na njo čemo se još svakako vratići. G. vitez Campitelli

govorio je jasno i očito, te o njegovoj iskrenosti nemože biti dvoje. On nije mogao ovako upleti u svoj govor ni g. namjesniku ni više krugova, bez razloga, bez povoda, bez jamstva.

Ovoliko do znanja našim državnim zastupnikom, napose onomu, koji je dovršen g. predsjednik Campitelli u Beču na zasedanju onu glasovitu: *Vi varate il u Beču i odje Vase*.

iz Klane 15. t. m. Danas smo imali za prvi put priliku, da vidimo u našem selu našeg obilježenog novoizabranog občinskog glavara kao takovog, velećenjeg g. Mirka Jejnčića sa savjetnikom g. Vjekoslavom Kinkelom i bivšim načelnikom g. Matetom Štrocđem. Primali smo ga srdaćno, te na počast mu vijala se toga dana na tornju župne crkve hrvatska trobojica i puško se iz mužara.

Neka nam Bog pozivi novoizabranoga načelnika na diku i korist naše drevne občine! Živlo naš Mirko!

iz Opatije pišu nam 24. t. m. Biti će vam poznato, g. uređivaču, da je naše lješte spajeno s telefonom sa željeznicom postajom u Matuljima, a danas vam javljamo, da će nas vezati telefonom sa zicom za koji imjesec i sa susjednom Rijekom. Telefonom služiti će se modi svatko za plaću, ali će za svaki razgovor imati da platiti stalnu pristojbu, ako se ne varam 80 novčića za 3 minute trajuci razgovor.

Gostova imademo priljivo i visokoga sveta dosta. Središće svega života jest okolina Njez, cesarske visosti nadvojvodkinje Stefanije, koju posjetiš polovicom mjeseca visoki rođaci i znanci.

iz Lovrana pišu nam 15. t. m. Povera Italija! Ali ma su se! Oni su ne mogli misliti, da će stort bog zna ča, pak će su storili? Nevolju, kako su i sumi. Celi tri meseca pronostikali su i špičulali, kada bi va Lovrane storili jedan tanac za „legu“, (ale kako bi stari Tonič rekal, za „levu nacional“) — pak su vama raztrubili po sebi mesteh, kade biva magari jedan sam Kalabrez, da će to bit neč „con tutti i fiori“. Pak? na mesto „fiori“ dobili su „njoki“. Znate, da se vajhoven tanac bi niljedan mladić Lovranc. Devojak je bilo pet ale šest, ma i te su najveće bile „sureste“; domaće, domaće, ča je bolje i lepe, ostalo je lepo doma. Tako vajha! Na dve kantriđe se ne more sedet; ale budimo beli ale crni, ki bi otel bit pak, kol be, ta ni za nas, on je „žmaren“, kako i Rožmanov kapot. Kada su Taljani doznali, da neće bit mladić (Fraucela ja ne kalkulan za mladić!) onputa su rekli: Za mladić je labko. Čemo pisat u Opatiju, na Volosko i u Reku, pak čemo ih od onde dobiti i onako meltari nam ne „fali“. Ma „cosa principal“ je sakako da dobijemo devojke. Pak znate, ča su storili? Jušto kako i on kralj va evangelije, ki je poslal svoje hlapce, da neka pobera svega, koga god najstu na ceste, pak neka ga pripeljaju k njemu na obed, same da ta kralj je bil stiral da onega čoveka, ki je za stol prišao pre bele stomanji, na naši Kalabrezu nisu tegu storili, zač da bi bili to učnili, bili bi moral skorvi put doma, zač je to samo malo bilo s belim stomanjima. Nekem, ki hojevaju u Opatiju na tanci, poslali „invit“ već zadnjih dana, kada su već videli, da nimaju drugih devojki dosti. Neke su šla, ma neke su rekle: — Mi nećemo i nećemo! Pravi čovek ima samo jednu besedu, jedino sreću jednu dan. Brave! To je lepo. Ja ču vajha! Žanetu“ pisat i povhvat nase dječne maticice, keli su grdi Taljani dosta napastovali ma sve zaludo. Najlepša na „bale“ da je bila neka devojka, ka nosi blizu četiri kraljeviči. A varavama bila je „narokanica“ koko malo ka. Škoda da nema dvaja let manje! . . . Fratar da je zapovedal „kvadrilj“, pak kada je rekal: à još! Kobula da se je počel na njega jadit, da će ljudi poslijeti va koš. A Fratar nju: — Sé vidi da nisi „citadin“. Regali za „tombolu“ da se bili jaki lepi. Marino — president — pernesal je kako regal — za tombolu najlepše kopito, kome je imel. Valčić je pernesal tri „stelli“ ma ne od kristala. Rozman „kukumu“, Kobula jedne bisnagi, prva balarina jedan slani znjik, a „Burina“ — sam pozabila ča, ma cu se morebit pokleje spamerit. Franceline pak je proštaši svim skupom na „Joanne Pensiero“ kade je bilo ono od „cariole“. Prva balarina da je sve kolori promjenjivala. Ki zna zač? — Rožice je prodavala mala Cenzura, a hodila je rayno koko sveća, zač njoj je Marino napošni postoli storil za ta dan. A muzika? Svi ki su bili na tance, imaju danas u ašen humku. Kukuma ni tancal, zac da on neća se venit, dokle na Abisiniju Taljani palic dobijaju. Lorencu je bil parčić nekoliko kranjskih klobasic, ma ih je moral ča hitit, zač je Kukuma rekao, da on ne more čat ni videt kranjskih klobasic. Brizan

Lorenco je intanto dobil lepeh krajcarji na lakat. Još je neki neć dobil na lakat, a ret bi, da su se nekemu i prst zdalej. I besed da je bilo. Kapo da se je bil prijet s nekim, ma o tem čuši vaj da je drugi put povedat. A, Bravo, skoro bim bil potabil. Govore, da je neka mlada-starata na tance kantala: „Fazzo l'amor ře tero“ a jedan kamarijer od „Perneta“, ki je bil od komitata, da je smejec rekao — Bakfiš! Bakfiš! a duktor da je na to pital!

— Bos? Peše frito?

Kamarijer, da se je na to nasnel i pobegao van, a Kobula, da je duktor stanicu, da on kamarijer ni mislio rec „peše frito“, nego — kako bimo mi rekli — bardasa.

— A vara, vara, rekao je duktor, imate pravo, imate pravo. Bakfiš — bardasa, a ne „peše frito“.

I tako vaj je fini ta tanac, a ki se je najviše divertio, bil je svakako „baron“. Fugat, kemnu da je jako draga bilo, da je ženska gvardaroba bila na — šofete.

Ledeno III.

Knjige „Matica Hrvatske“ stigle su juvci u članove, koji spadaju pod povjerenstvo g. Vučkovića t j za Trst i okolicu, te se mogu duguti svaki dan u ovdajšnjoj čitaonici.

Ovom prigodom preporučamo svim prijateljem naše „Maticu“, koji se nisu jošte za god. 1895 prodbrijali, da to učine čim prije god. 1896. Preporučujemo priliku g. povjerenika i vajnici g. povjerenika i vajnici toli zanimive i krasne, da stalno neće nitiko poželiti ono 8 for, koje te knjige stope, a vredne doista 3 — 4 puta toliko. Nitko dakle neće neostane bez tih istinu krasnih knjiga.

iz Dobrinja (otok Krk) pišu nam 15. februara. Da se čitateljem pruži prilika štograd doznati iz ovog zabitog mješta, nužno je kadkad štograd i na javnost iznjeti. To valja osobito, da se neukom razdruđi predoči posljedice, u koje on vedrati zapade, a najviše radi njegove tvrdoglavosti, neposlušnosti i one nesretne počlenostnosti za nesretnim Judinim novcem, za kojim mnogi hlepri i višeputa sebe i svoju obitelj robstvu podloži, a ne predviđa, da je dvo i trostrukrivo povrati, ako ne milom, a to silom, da je na svaki nečin mrtven, sramoti i ruglu izvrgnut, a često pata i to od samih protivnika, od kojih je bio kupijen malo po malo i upropasen. Da vam je ovo prava istina, može se takodje predočiti dokazati, koji nek služi na znanju i buduće ravnanje svim onim, koji su izdajstvu navikli, što ih zatiče, a koji su neokanski prodavati sebe i svoju domovinu, što je jih još zateći.

U oči prošlih izbora za porečki sabor napeli su naši protivnici sve moguće sile i oborunili onim nesretnim Judinim novcem, razasli su na sve strane neka najponzadniji osobe, da na onaj njihov običajni barbarski način navaljuju na nenki narod, i gdje nije bilo moguće milom, opotribili su novac, nudajući i podkapljajući zavedeni narod. Kao najupljivijeg i najzaslužnijeg muža za ovaj otok izabrali su onog glasovitog i poznatog „Yorka“, koji su nastanio na Malinskoj, gdje mu se pridružilo još par talijanskih podrepnic. Razglasilo se na sve strane, da se jedna novčana banka nalazi na Malinskoj i da može svatko novac dobiti, samo koji hoće za Talijane glasovati. Htjelo se i Dobrinjci čeme šale, pa se odputnici dvojica k ročenoj banki, da zatraže od poglavice blagajnika „Yorka“ novac, koji bi njim ne-blodno trebao, da uspiješnije zadobije šarenjačku većinu. Nije se tu pitalo, da li su oni potuzdani, da li su njihove izjave istinite i što oni tim smjeraju, nego se diešlo novce baš bez broja i na punu ruke, te se je na odnosni upit spomenute dvojice jednostavno izdalo svetu od 30—40 for preporukom, da do većine svakako dodju. Opazit valja, da spomenuta dvojica nisu isla namjeru, da dočinju novcem pruk podkapljaju ili moguće se prodaju, jer kao što svi Dobrinjci, tako i ona dvojica, jesu od vajkada nepodkapljiv i vatreći Hrvati, nego jedino, da se osvjeđe o načinu, kojim talijanska stranka u Istri do većine svojih zastupnika dolazi. Pak su zbilja uvidili čudo, koje ih iznenadilo, kad su njima bili onako — kao što rječ — na praznu vjeru izdani novci, i zbilja uverili su, da jedino na ovakav način mogu naši protivnici do većine doći. Ali taj novac nije imao blagostol, život su dozvali sudovi i kako javiste u predzadnjem broju, bijaše „York“ sa drugom si T. Kraljicom odsudjan na zatvor radi knopovanja glasova.

Zabava mužke i ženske podružnice družbe sv. Cirila i Metoda u Dubačiću. Kako je poznato Vasim cjenjenim čitateljem, obstoje u Dubačiću ženska i mužka podružnica našo zaslužne družbe sv. Ci-

